

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex Iacobi epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

ἡμεῖς τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρονῶς καὶ ὀπρειαῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσεται ἡμᾶς ὅλον πάσης ἀνομιᾶς, καὶ καθάρσει ἑαυτὰ λαὸν πεποιθῶτον, (ἡλιωτῶν καλῶν ἔργων.) ἵνα ἡμεῖς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ λεγομένου σωτῆρος ἐν ᾧ πάντων ἀνθρώπων; ἀλλ' ἐστὶ δῆλον, ὅτι Θεὸς ὢν κύριος, ἔπεφανεν ἡμῖν, καὶ τὸ μακάριον Δαυὶδ· αὐτὸς ἦ ὁ οὐρανῶν ἐπιφάνειαν τῆς δόξης προσδεχόμεθα· καὶ αὐτὸς ὅστις ὁ μέγας Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα πάσης ἀνομιᾶς ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ἑώρασῆται γενεαίσι προσκυνητῶν. εἶτα ἕως ὅδε ἔργων ἐκ ἐξουσίας Θεοῦ ἀληθινοῦ Ἐμμανουὴλ, τοῦ μακαρίου Παύλου πρὸς αὐτὸν λέγοντος· τὸν μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;

impietatem, et secularia desideria, sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo, expectantes beatam spem, et aduentum gloriae magni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem honorum operum. Qualis, quæso, gratia, aut cuiusnam Dei gratia apparuit nobis, quæ omnibus hominibus salutaris hoc loco prædicatur? Planum est, quod illius Dei & Domini, qui iuxta beatum David, illuxit nobis, cuiusque gloriosam manifestationem de cælis expectamus. Magnus hic Deus est ipse Salvator noster Iesus Christus, qui obtulit semetipsum pro nobis, quo ab omni peccato absolutos, germanos sibi constitueret adoratores. Cum ergo beatus Paulus Salvatorem nostrum Iesum Christum magnum Deum prædicet, quis Emmanuelem verum Deum esse inficiari audeat?

Psalm. 117. v. 27.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ. EX CATHOLICIS.

Εκ τῆς Ἰακώβου Ἐπιστολῆς.

Ex Iacobi epistola.

Ὁτι Θεὸς ὁ Χριστός.

Quod Christus sit Deus.

ΜΗ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. πάντα δοῦναι ἀγαθῆ, ἢ πάντων δώρημα τέλειον ἀνωθεν ὅστις, κατεβαίνον ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν Φώτων. ἵνα πάντα δοῦναι, φησὶν, ἀγαθῆ ἀγαθῆ δὲ δόσις, τὸ πνεῦμα καὶ ἄγιον, καὶ τὸ δυνάμει πληροῦν ἐν αὐτῷ τὰς θεοσημείας. εἶτα εἰ τοῖς ἀγίοις χαρίζεται τὸ πνεῦμα Χριστός, καὶ μὴ καὶ τὸ δυνάμει πληροῦν τὰ παράδοξα· πῶς ἐκ αὐτοῦ εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς ὁ Χριστός;

NOLITE errare, fratres mei dilectissimi. *Jacob. c. 1. v. 16.* Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum. Omne, inquit, datum optimum: sane bonum munus est Spiritus sanctus, patrandorumque miraculorum facultas per ipsum impertita. Cum ergo Christus Spiritum sanctum sanctis impertiat, potestatemque ut divina miracula edant, iisdem largiatur; quomodo non est verus Deus?

Jacob. c. 4.
v. 7.

Subditi igitur estote Deo, resistite autem diabolo, & fugiet a vobis. Ecce in his aperte dicit oportere nos Deo subiici. Dicit autem Christus: Tollite iugum meum super vos. Cum ii qui Christi iugum in se tollunt, non alteri cuiquam subiiciantur, quam Deo; quomodo Christus non est Deus?

Math. c. 11.
v. 29.

Ex priori epistola Petri.

1. Petr. c. 1.
v. 1.

PETRVS apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatie, Cappadocia, Asia, Bithynia, secundum praescientiam Dei Patris in sanctificationem Spiritus, in obedientiam & asperionem sanguinis Iesu Christi: gratia vobis & pax multiplicetur. Ecce secundum Dei Patris praescientiam, Iesu Christi apostolum se nominat; fuitque apostolatus rationem ediferens, ipsum in Spiritus sanctificationem, in obedientiam, in sanguinis Iesu Christi asperionem peractum esse praedicat. Cum igitur qui in ipsum credunt, sanctificationis Spiritum consequantur; (aspergit enim suo nos sanguine ad emundationem) qua tandem ratione is Deus haberi non debet, qui proprio Spiritu sanctificat, suoque sanguine credentes in ipsum emundat? erat enim Deus in carne.

1. Petr. c. 1.
v. 3.

Benedictus Deus & pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem viuam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in caelis. Si Deus nos genuit in spem viuam & stabilem, effecitque hoc ipsum oueraois.] ei deos hmas egrhnhsen eis elpida zwsan kai mdrusasan, pēwaxhē

Υποτάγητε οὖν τῷ θεῷ, ἀνίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξετε ἀφ' ὑμῶν. ἰδοὺ σαφῶς ἐν τούτοις, ὑποτάξεται θεῷ ἡμεῖς ἐφ' ἃ τῷ θεῷ. Φησὶ δὲ Χριστὸς ἄρατε τὸ ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς. ὅτε πίνω οἱ τὸ ζυγὸν ἀφροντες τ' αὐτῶν, οὐχ ἐπέφηνι παρά τῷ θεῷ ὑποτάξονται, πῶς ἐκ αὐτοῦ εἶναι θεός;

Εκ τῆς Πέτρου Ἐπιστολῆς πρῶτης.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητῶν παρεπιδήμιος διασπορᾶς Γόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, καὶ πρὸς γνώσιν θεοῦ πατρὸς ἐν ἀγιασμῶν πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῶν καὶ εἰρήνη πληθυνθήτω. ἰδοὺ καὶ πρὸς γνώσιν θεοῦ καὶ πατρὸς ἀποστόλου ἑαυτὸν ὠνόμασε τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ τῷ ζῶντι ἡμῶν ἐξηγουόμενος, ἐν ἀγιασμῶν πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πεπεραχθῆαι φησὶν αὐτῷ. ὅτε πίνω οἱ πινόντες εἰς αὐτὸν, ἀγαζόμεθα πρὸς τὸ πνεῦμα, ῥαντίζει δὲ ἡμᾶς καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ πρὸς ἀποκαθάρσιν· πῶς ἐκ αὐτοῦ ποθεός, ὁ ἀγαζὸν μὲν ἰδίῳ πνεύματι, καθαρῶν δὲ καὶ τῷ αἵματι τῶν πινόντων; θεός γὰρ ἴσθι ἐν σαρκί.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ πολὺ αὐτῶν ἔλεος ἀναγενήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς. εἰ θεός ἡμᾶς ἐγενήσεν εἰς ἐλπίδα ζωῆς καὶ μὴ οὐσαν, πῶς ἐπεραχθῆναι

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431

δὲ τὸ διὰ τῆς ἰδέας ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς
 σὺς ὁ Χεῖσος, πῶς ἐκ αὐτοῦ εἶναι θεός;

Πεὶ δὲ ἡ σωτηρίας ἐξεζητήσαντες,
 φησὶ, καὶ ἐξηρῶνθησαν θεωρήσαντες, ὅτι
 πῶς εἰς ἡμᾶς χάριτος θεωρη-
 τήσαντες ἐρῶντες εἰς πάντα ἢ ποῖον
 καμρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα
 Χεῖσοδ. ἰδοὺ δὲ πάλιν ἐν πύτοις
 Χεῖσοδ τὸ ἅγιον εἶρη πνεῦμα, καί-
 τοι θεοδ' ὄν. θεός οὐκ ἄρα Χεῖσος,
 ὡς ἰδίον ἔχων τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ex t̄is Πέτρου ὁπιστολῆς 6.

ETIENONTO δὲ καὶ ψευ-
 δοθεωρησαντες, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν
 ἔσονται ψευδοδιδασκαλοὶ, οἱ ἰσχυροὶ
 ῥησάξουσιν αἰρέσεως ἀπολείας, καὶ
 ἀρῶσάντων αὐτῶν δεσποτικῶν
 δερνόμενοι. ἠρῶσάντων γὰρ ἡμῶν,
 οὐ φθαρτοῖς δερνεῖω ἢ χρεῖσῶ, ἀλ-
 λα πῶς ἡμῶν ἀμαρτῶν Χεῖσοδ. ἔσ-
 μηρ οὐκ ἄρα τῆς περιμετρίας, καίτοι
 θεοδ' δουλοῦντες ζῶντες καὶ ἀληθινῶν.
 εἶτα πῶς οὐ θεός ὁ Χεῖσος, ὃν καὶ δε-
 σποτικῶν ἐπερῶσάντων, ζῶντες πε-
 οἰδόμενοι καὶ ἀληθινῶν;

Ex t̄is Ἰωάννου ὁπιστολῆς 7.

KΑΙ οἰδαμεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοδ'
 ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοι-
 ας, ἵνα γινώσκωμεν τὸ μόνον καὶ ἀληθι-
 νὸν θεόν. καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῶν, ἐν
 τῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χεῖσοδ. οὐ πῶς ἔστιν
 ὁ ἀληθινὸς θεός, καὶ ζῶν ἀιώνιος. Ἰη-
 σοῦς Χεῖσος, οὐ γυμνός, καὶ κατὰ ἑαυ-
 τὸν καὶ ἔξω σαρκός, ὃ ἐκ τοῦ θεοδ' πατρὸς
 νοεῖται λόγος. ἀλλ' ὅτι γέγονεν ἀνθρώ-
 πος, τότε καὶ ἀνόμεσαι Χεῖσος Ἰησοῦς.
 ὅτι πῶς αὐτὸς ἔστιν ἀληθινὸς θεός,
 καὶ ζῶν ἀιώνιος, ὡς τῶν ἑτέρων προ-
 νομιῶν ἀνέξεται;

Concil. Tom. 5.

Iesus Christus per suam ex mor-
 tuis resurrectionem; qui fieri
 queat, ut Deus non sit?

De qua (inquit) salute exquisi-
 uerunt & scrutati sunt prophetae,
 qui de futura in nobis gratia prophe-
 tauerunt; scrutantes in quod vel
 quale tempus significaret in eis spiri-
 tus Christi. En hic rursus Spiritus
 sanctus qui Dei est, dicitur
 Christi esse. Deus igitur est, ut
 qui proprium habeat Spiritum
 sanctum.

Ex posteriori epistola Petri.

FVERUNT autem & pseudo-
 prophetae in populo, sicut & in
 vobis erunt magistri mendaces, qui
 introducent sectas perditionis, &
 eum qui emit eos, Dominum negant.
 Haud enim aliquo corruptibili pre-
 cio, auro vel argento redempti su-
 mus, sed precioso Christi sanguine.
 Quare sumus eius qui redemit
 nos, & quidem Deo viuo & vero
 seruientes. Cum Christo igitur
 Domini titulum assignemus, ip-
 sumque viuum & verum Domi-
 num esse non ignoremus, cur
 Deum esse inficias ibimus?

Ex epistola prima Iohannis.

ET scimus, quoniam Filius Dei
 venit, & dedit nobis sensum,
 ut cognoscamus verum Deum, &
 simus in vero Filio eius. Hic est ve-
 rus Deus, & vita aeterna. Dei Pa-
 tris Verbum, prout secundum se
 nude, & extra carnem considera-
 tur, non appellatur Iesus Chri-
 stus: Christi autem Iesu nomen
 tunc demum fortitum est, cum
 homo factum est. Cum ipse igitur
 verus sit Deus, & vita aeter-
 na, quis secus sentientes ferre
 queat?

Ex epistola Iudæ.

Εκ τῆς Ἰουδα Ἐπιστολῆς.

Iuda v. 3.

OMNEM sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis, deprecans supercertari semel tradita sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim prescripti sunt in hoc iudicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, et solum dominatorem, et Dominum nostrum Iesum Christum negantes. Cum incarnationis doctrinam vniuerse admittamus, quomodo qui semel crediderunt, Dominum nostrum Iesum Christum negare dicuntur? Sane si alium Filium Dei Patris Verbum esse dixerimus, alium rursus eum, qui natus est ex muliere; vnum Dominum diserte inficiamur. Vnus enim Dominus Iesus Christus, carne eius secundum dispensatoriam cum Dei Patris Verbo vnionem, ad deitatis gloriam euecta. Vnus proinde est Christus, & Filius: ita enim erit huius vniuersi Dominus.

ΠΑΣΑΝ σουδὴν ποιούμε-
ν τῆς χάριτος ὑμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔχον χάριτος ὑμῶν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῆ ἀπαξ παραδοθεί-
σῃ τοῖς ἀγίοις πίστι. ὁρῶμεν δὲ οὐκ ἔχοντες ἀδελφοί, καὶ πάλας πο-
λεμῶμεν εἰς τὸ πρῶτον κρίμα, ἀσε-
βεῖς, πλὴν τῆς θεοῦ ἡμῶν χάριτος μετα-
θεθέντες εἰς ἀσέλγητον, καὶ μόνον
θεοτόκῃ καὶ κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῶν θεογούμοιοι. καὶ πᾶσα ἕξιν
θεοποίησιν ἡμῶν ἀπαξ πεπρωτό-
των κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶν
καὶ τοὶ παρεδέξαμεθα τῆς ἐναν-
θρωπήσεως λόγον. ἀλλ' εἰ φησὶν, ὅτι
ἕτερος μὲν ὅστις υἱὸς ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς
λόγος, ἕτερος ἢ καὶ ἰδίῳ ὁ ἐκ ζωαι-
κῶς, ἡρησάμεθα μόνον θεοτόκῃ.
εἰς ἡμῶν κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ
ἐνώσιν οἰκονομικῶν, τὸ πρῶτον γέ φη-
μι ὅτι ἐκ θεοῦ λόγον, εἰς πλὴν τῆς θεο-
πότητος δόξαν ἀναφοιτώσης ἀπὸ τῆς
σαρκῶς. εἰς οὐδ' ἀεὶ Χριστὸς καὶ υἱὸς ἔσται ἡ οὐκ ὄντων θεοτότης.

Ex euangelio secundum Matthæum.

Εκ τῆς καὶ Ματθαίου δια-
γελίου.

Quod Christus sit Deus.

Ὁ θεὸς ὁ Χριστός.

Matth. c. 1.
v. 20.

HÆC autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Ioseph fili Dauid, noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Duo simul hoc loco ponit, quæ in diuinam tantum naturam

ΤΑΥΤΑ ἡ ἀπὸ ἐνθυμηθέν-
τος, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατὰ
ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων Ἰωσήφ
υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλα-
βεῖν Μαριάμ πλὴν ζωαῖκός σου ὅτι
ἡ ἐν αὐτῇ γυνή, ἐκ πνεύματος
ἁγίου. τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέ-
σῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ
σώσῃ τὸ λαὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν. ἄλλο καὶ ταῦτο ἔρησι τῶ